

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, pracoviště Slezská, se sídlem 120 00 Praha 2, Slezská 9 rozhodl samosoudcem JUDr. Evou Hodačovou v právní věci žalobce: JUDr. Miroslav Nypl, správce konkursní podstaty úpadce TES PRAHA a.s., IČ: 64949133, se sídlem SKP Hradec Králové, Dukelská 15 zastoupeného JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, se sídlem Hradec Králové, Dukelská 15 proti žalovanému: Mgr. Pavel Klán, správce konkursní podstaty úpadce TESLAMP Holešovice a.s., IČO: 00009784, se sídlem SKP Praha 7, U Průhonu 40 zastoupeného Mgr. Luisem Velázquezem, advokátem, se sídlem Praha 8, Za Poříčskou bránou 380/18 o vyloučení věci ze soupisu konkursní podstaty

t a k t o:

- I. Žaloba, kterou žalobce požadoval vyloučení nemovitostí a to: stavbu č.p.1198, objekt bydlení, část obce Holešovice na pozemku parc.č.892/2, pozemek parc.č.892/1 – ostatní plocha, jiná plocha, pozemek parc.č.892/2 – zastavěná plocha a nádvoří, pozemek parc.č.892/3 – zastavěná plocha a nádvoří, to vše zapsané na LV č. 65 v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem Praha – město pro obec Praha z konkursní podstaty úpadce TESLAMP Holešovice, a.s., se zamítá v plném rozsahu.
- II. Soud odmítl vzájemnou žalobu učiněnou žalovaným, aby soud vyloučil z konkursní podstaty žalobce předmětné nemovitosti.
- III. Žalobce je povinen uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 10.900 Kč + 19 % DPH z této částky a to ve lhůtě do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jeho právního zástupce Mgr. Luise Velázqueze, se sídlem Praha 8, Za Poříčskou bránou 390/13.

O d ů v o d n ě n í:

Soud na majetek úpadce prohlásil konkurs dne 16.6.2005 usnesením pod sp.zn. 96K 38/2004. Žalobce doručil soudu žalobní návrh dne 26.2.2008 na základě excindační výzvy prostřednictvím usnesení ze dne 30.1.2008 pod čj. 99K 19/2000-944, která mu byla doručena soudem dne 5.2.2008. Soud zkoumal další podmínky excindačního řízení a učinil závěr, že podmínky byly splněny, protože konkurs nadále trvá, předmětná věc je stále zapsána dle sdělení žalovaného v konkursní podstatě úpadce, žalobce podal žalobu k zahájení excindačního řízení včas. Soud též shledal žalobu vzhledem k podstatným náležitostem žalobního návrhu za odpovídající rozhodně platné úpravě dle ust. § 42 a 79 o.s.ř..

Žalobce na základě usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30.1.2008 pod č.j. 99 K 19/2000-944 podal excindační žalobou, kterou se domáhal proti žalovanému vyloučení jím označeného majetku z konkursní podstaty úpadce z důvodu, že předmětné nemovitosti byly k datu 4.1.2002 zahrnuty do konkursní podstaty úpadce TES PRAHA a.s. (dále jen „první úpadce“), jehož je konkursním správcem. Dále uvedl, že nemovitosti byly do soupisu konkursní podstaty zapsány z důvodů váznoucího zástavního práva ve prospěch odděleného věřitele prvního úpadce na pozici osobního dlužníka, přičemž vlastníkem nemovitostí je úpadce TESLAMP Holešovice a.s. (dále jen „druhý úpadce“) na pozici zástavního dlužníka. Žalobce poukázal na skutečnost, že žalovaný předmětné nemovitosti zahrnul do konkursní podstaty druhého úpadce dne 14.1.2008 poté, kdy dle názoru žalovaného zaniklo zástavní právo tím, že ve prospěch konkursní podstaty prvního úpadce zaplatil částku 11.850.000,-Kč odpovídající obvyklé ceně nemovitostí zjištěné ze znaleckého posudku JUDr. Václava Hrnčíře č. 06/2004. Žalobce se s tímto právním názorem neztotožnil a současně uvedl, že dle jeho názoru výzva podle ust. § 19 odst. 2 ZKV učiněná v konkursní věci pod sp.zn. 99 K 19/2000 není po právu, neboť byl první v pořadí při zápisu předmětných nemovitostí do konkursní podstaty.

Žalovaný žádal zamítnutí návrhu a na svou obranu uvedl v rámci svého podání ze dne 4.4.2008 zejména následující: tím, že byla složena obvyklá cena v částce 11.850.000 Kč ve prospěch konkursní podstaty prvního úpadce, došlo dle ust. § 170 občanského zák. k zániku váznoucích zástavních práv na předmětných nemovitostech a proto tyto byly žalovaným zahrnuty do konkursní podstaty druhého úpadce. Žalovaný poté dorovnal ve prospěch prvního úpadce částku 3.150.000 Kč, tzn. že obvyklá cena byla zaplacená celkem ve výši 15.000.000 Kč, přičemž tato částka odpovídala obvyklé ceně stanovené znaleckým posudkem.

Žalovaný též současně učinil v rámci svého podání protinávrh dle ust. § 97 o.s.ř. ve znění návrhu na petit dle l.č.17 spisu, v němž požadoval, aby soud vyloučil z konkursní podstaty žalobce předmětné nemovitosti. Soud v rámci vzájemné žaloby ze strany žalovaného učinil právní názor, že v excindační žalobě nelze vzájemnou žalobu úspěšně uplatnit, jestliže aktivní legitimace žalobce v excindačním řízení je dána předchozí výzvou konkursního soudu dle ust. § 19 odst.2 ZKV, přičemž tato dosud učiněna nebyla. Soud proto návrh žalovaného odmítl, protože se jedná v této fázi řízení o neodstranitelnou podmínku řízení.

Soud se v projednávané věci, neboť se jednalo o excindační žalobu, zabýval tím, zda žalobce unesl důkazní břemeno a to s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 29 Cdo 2086/2000, tj. především, zda osoba, která se domáhá vyloučení věci ze soupisu konkursní podstaty úpadce, prokázala nejen to, že věc neměla být do soupisu zařazena, nýbrž i to, že právo, které vylučovalo zařazení věci do soupisu majetku konkursní podstaty, jí svědčí s vyšší právní silou, než žalovanému, tedy úpadci.

Soud v rámci svého rozhodování považoval též s odkazem na stanoviska účastníků řízení za nesporné, že: předmětné nemovitosti byly zapsány do konkursní podstaty prvního úpadce na pozici osobního dlužníka z důvodu přihlášené pohledávky odděleného věřitele, která byla zajištěna zástavním právem váznoucím na nemovitostech, které jsou ve vlastnictví žalovaného, žalobce učinil vůči žalovanému výzvu dle ust. § 27 odst. 5 ZKV, na základě které žalovaný v souladu s citovaným ustanovením zaplatil ve prospěch a tedy do konkursní podstaty prvního úpadce částku celkem 15.000.000 Kč jako cenu obvyklou na základě znaleckého posudku, výše ceny nebyla účastníky řízení též označena jako sporná skutečnost. Soud ze stanovisek účastníků řízení vzal, že spornou zásadní skutečností je v podstatě, zda došlo k účinkům dle ust. § 170 občanského zákoníku, tj. zda zaplacením ceny došlo k zániku zástavních práv váznoucích na předmětných nemovitostech. Soud se pro úplnost zabýval i související historií věci, nicméně jenom z hlediska přehledu základních dat.

Soud na projednávanou věc aplikoval mimo jiné judikaturu Nejvyššího soudu ČR pod sp.zn. 29 Odo 251/2004, v němž byla řešena problematika postupu dle ust. § 27 odst. 5 ZKV především s následujícími závěry:

- 1) pokud nebyl realizován postup podle ust. § 27/5 ZKV, nelze zástavnímu věřiteli bránit v tom, aby zajištěnou pohledávku s právem na oddělené uspokojení uplatnil jako pohledávku peněžitou nejprve v konkursu vedeném na majetek osobního dlužníka a posléze v konkursu vedeném na majetek zástavního dlužníka,
- 2) jestliže zástavní dlužník zaplatil obvyklou cenu, kterou správce osobního dlužníka přijal, nejedná se o přijetí platby zástavním věřitelem, jedná se o přijetí prostřednictvím správce, který za podmínek dle ust. § 28 ZKV vypalí, resp.vydá výtěžek oddělenému věřiteli – to vše za předpokladu, že správce platbu přijme a nevrátí a tak tímto způsobem poskytne součinnost.

Soud dále aplikoval ust. § 27 odst. 5 zákona o konkursu a vyrovnání (dále jen ZKV) v platném a rozhodném znění se podává, že povinné osoby mají zákonnou třicetidenní lhůtu k tomu, aby buď vyplatili zajištěnou pohledávku nebo, aby složily cenu zajištění, po tuto dobu nesmí správce věc zapsat do soupisu konkursní podstaty, přičemž je logické, že k vyplacení bude docházet především tam, kde výše pohledávky je nižší, než hodnota zajištění, tj.v daném případě předmětných nemovitostí. Podle ZKV by pak výtěžek s odkazem na podmínky dle ust. § 28 ZKV měl být vyplacen oddělnému věřiteli. Pokud povinné osoby zákonnou třicetidenní lhůtu nevyužijí, má správce oprávnění zařadit předmětné nemovitosti do konkursní podstaty úpadce, jehož oddělení věřitelé přihlásili své pohledávky zajištěné zástavním právem u osobního dlužníka.

Soud též aplikoval ust. § 170 občanského zákoníku v platném a rozhodném znění dle něhož se podává, že zástavní právo zaniká v případě pod písm.e) tím, že zástavní dlužník nebo zástavce složí zástavnímu věřiteli obvyklou cenu zástavy.

Soud vzal v rámci důkazního řízení za prokázané následující skutečnosti:

Na základě výzvy z 29.11.2001 vyhotovené správcem prvního úpadce a jejího doplnění ze dne 4.12.2001 za prokázané, že žalovaný výzvu převzal dne 30.11.2001 a její doplnění dne 6.12.2001. Žalovaný nevyužil zákonné třicetidenní lhůty dle ust. § 27 odst. 5 ZKV a proto správce žalobce zapsal zcela po právu předmětné nemovitosti do konkursní podstaty prvního úpadce (viz soupis konkursní podstaty žalobce ze dne 4.1.2002) a proto nelze přisvědčit právní konstrukci především žalobce o prvozápisu předmětných nemovitostí do konkursní podstaty úpadce a aplikaci judikatury NS ČR. Podle výpisu z běžného účtu vyhotoveného Českou spořitelnou, a.s. k datu 2.1.2008 byla ve prospěch účtu Mgr. Pavel Klán, tedy správce osobního dlužníka zaplacen částka 11.850.000 Kč s datem úhrady 7.12.2007, doplatek ve výši 3.150.000 Kč byl žalovaným zaplacen dne 21.12.2008. Soud je však právního názoru, že v dané věci je třeba plně vycházet z rozhodných a rozhodujících skutečností, tj. dle jejich právního stavu k datu rozhodování ve věci, tzn. správce žalobce zapsal předmětné nemovitosti po právu do konkursní podstaty osobního dlužníka po uplynutí zákonné třicetidenní lhůty, poté správce žalovaného složil obvyklou cenu do konkursní podstaty žalobce za účelem jejího využití k uspokojení pohledávky odděleného věřitele. Správce žalobce zaplacenou částku na účtu žalobce ponechal, tzn. částku dosud nevrátil, ač věřitelský orgán doporučil správci její vrácení (viz přípis z 12.3.2008) a zřejmě bude v dalším postupu v konkursním řízení zkoumán znalecký posudek č. 025-2855/08, kterým byla určena obvyklá cena předmětných nemovitostí a na základě něhož byla žalovaným obvyklá cena zaplacená na účet správce žalobce. Soud ze sdělení žalovaného zjistil, že tato platba je nadále v dispozici správce žalobce, žalobce tento údaj nezpochybnil. Důsledek dle ust. § 170 občanského zák., tj. zánik zástavního práva nastává s odkazem na výše citovaný judikát NS ČR zaplacením obvyklé ceny do konkursní podstaty osobního dlužníka zástavním dlužníkem za součinnosti správce, pokud platbu nevrátí zástavnímu dlužníkov. Poté by logicky došlo k vyřazení předmětných nemovitostí z konkursní podstaty osobního dlužníka. V daném případě zřejmě bude správcem žalobce rozporováno stanovení výše zaplacené obvyklé ceny, tuto věc by měl řešit správce žalobce za součinnosti věřitelského orgánu, dále by poté měl v soupisu konkursní podstaty vyznačit poznámku o uplatňování vlastnických práv žalovaného a měl by nastat postup, tj. vyhotovení výzvy dle ust. § 19 odst. 2 na žalovaného. Soud je navíc názoru, že rozpor v e stanovení výše obvyklé ceny byl měl být řešen v součinnosti obou správců s odkazem na nestranný znalecký posudek vyhotovený znalcem, na kterém se oba účastníci shodnou a neměli by zbytečně zatěžovat soud záležitostí, kterou jsou schopni řešit sami s odpovědností vůči věřitelům svých úpadců.

Soud nepřipustil do provedení důkazního řízení následující listiny a návrhy na důkaz a to tyto: přípisy ze dne 11.2.2008, 17.1.2008, 6.12.2007 a 27.8.2007, usnesení o prohlášení konkursu z 15.8.2001 pod čj. 42 K 22/2001-9, protokol o přezkumném jednání z 19.12.2001, protokol o zvláštním přezkumném jednání z 25.9.2002, aktualizaci soupisu konkursní podstaty z 12.11.2007, doplnění soupisu konkursní podstaty z 18.1.2008, návrh žalobce na prošetření znaleckého posudku ohledně stanovení obvyklé ceny předmětných nemovitostí. Soud tyto listiny nepovažoval za zásadní důkazy, ohledně návrhu žalobce na prošetření znaleckého posudku zaujal právní názor již výše uvedený.

Soud na základě svého výše uvedeného právního stanoviska učinil právní závěr, že žalobci sice svědčila aktivní legitimace, která byla založena a dána výzvou soudu dle ust. § 19 odst. 2 ZKV, nicméně výzva neodpovídala rozhodné a platné právní úpravě, protože výzva

dle ust. § 19 měla v době jejího vydání směřovat na žalovaného. Ohledně meritů věci soud pak učinil právní závěr, že věc je nyní v řešení správce a věřitelského orgánu prvního úpadce na pozici osobního dlužníka a to, zda platba bude ponechána jako výtěžek v konkursní podstatě osobního dlužníka, proto by ze strany soudu v této fázi souvisejícího konkursního řízení jeho rozhodnutí ve věci předcházelo postupu konkursního správce osobního dlužníka, který se musí v přiměřené lhůtě rozhodnout, zda přijme platbu, která je v k dnešnímu datu v jeho dispozicích. Z těchto důvodů soudu nezbylo, než návrh plném rozsahu zamítnout a proto tak soud učinil ve znění, jak je ve výroku I. tohoto rozhodnutí uvedeno.

Soud proto o nákladech řízení rozhodl tak, že by' by žalovaný měl právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a to podle úspěchu ve věci a proto přiznal žalovanému uplatněnou náhradu nákladů řízení ve výši 10.000 Kč podle ust. § 5 vyhlášky o paušální odměně pod rozhodným a platným zněním této vyhlášky, dále 3x 300 Kč (převzetí věci, vyjádření, účast na dnešním jednání) + 19 %DPH z celkové částky s tím, že žalovaný předložil příslušné osvědčení FÚ pro Prahu 2. Soud současně opravil dle ust. § 164 o.s. ř. výši přiznané částky ve výroku III. tohoto rozhodnutí, protože mylně při ústním vyhlášení uvedl částku 11.900 Kč, ačkoliv ve vyhotovení v rámci diktování do diktafonu uvedl správnou částku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 17.4.2008

JUDr. Eva H o d a č o v á, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Baranová

